

[Начало](#) > ... > [Вашите Права](#) > [Права На Малолетните И Непълнолетните Лица При Съдебно Производство](#) > [Latvia](#)

Права на малолетните и непълнолетните лица при съдебно производство

Съдържание,
предоставено от
Латвия

Латвия

1. Дееспособност на детето

Съгласно латвийското законодателство дееспособност в гражданското производство притежават лицата, които са навършили пълнолетие, т.е. 18-годишна възраст. Делата, свързани с малолетни или непълнолетни лица, се завеждат пред съда от техните законни представители. Най-често законните представители са родителите на детето или неговият настойник.

В предвидените от закона случаи малолетното или непълнолетното лице има право да упражнява самостоятелно гражданските си процесуални права. В тези случаи могат да бъдат привлечени законни представители, които да помогнат на малолетното или непълнолетното лице при съдебно производство. Следва да се отбележи, че децата имат право да изразяват свободно мнението си и за тази цел да получават и изпращат всякакъв вид информация, както и правото да бъдат изслушани в рамките на всякакви правни действия или производства, свързани с тях. Ако детето е способно да формулира мнение, то трябва да се вземе предвид в съответствие с възрастта и зрелостта на детето.

2. Достъп до модифицирани съдебни производства

Работата на съдилищата е организирана така, че да се гарантира, че свързаните със защитата на правата и интересите на дете дела се разглеждат по спешност.

При дела, които засягат дете, например бракоразводно производство, производство за установяването на произхода на дете и други подобни, законът предвижда широка свобода на действие във връзка с представянето на доказателства. За целите на разясняването на възгледите на детето и предаването им на съда обикновено се използва компетентният общински орган, което означава семеен съд, който се състои от специално обучени специалисти, които разясняват възгледите на детето в позната среда.

3. Мултидисциплинарни аспекти

Закрилата на правата на детето се осъществява в сътрудничество със семейството, органите на централното и местното самоуправление, обществените организации и други физически и юридически лица.

В съответствие със Закона за закрила на правата на детето сътрудничеството между органите на централното и местното самоуправление по въпроси, свързани със закрила на правата на детето и семейните права, които са от тяхната компетентност, се координира от Министерството на социалните грижи.

Латвия притежава специална процедура (Наредба на Министерския съвет № 545 от 12 септември 2017 г.

относно институционалното сътрудничество в областта на закрилата на правата на детето), с която се урежда организацията на сътрудничеството между органите на централното и местното самоуправление и неправителствените организации в тази област. Това се организира с помощта на създадените към общините консултативни колегиални групи и на Съвета за сътрудничество по въпросите на децата. Наред с други неща, групите за сътрудничество разглеждат отделни случаи, свързани с възможни нарушения на правата на детето, в случаите, когато са необходими бързи действия и сътрудничество между няколко институции и когато ситуацията не може да бъде решена от една институция или се е оказало невъзможно да се разреши за продължителен период от време.

4. Обучение на специалисти

В законодателството е предвиден широк кръг от специалисти (съдии, прокурори, адвокати, съдебни изпълнители и съдебни психолози), които оценяват душевното състояние на детето, заедно с нотариуси, полицаи, които работят с деца, и др. — които трябва да придобият специализирани знания в областта на закрилата на правата на детето. Обучението на съдии по въпроси, свързани с правата на детето, се организира от Министерството на правосъдието.

5. Интереси на детето

Съгласно Закона за закрила на правата на детето неговите права и интереси се разглеждат с предимство във всички правни отношения, свързани с дете. В Латвия при всички действия, включващи деца, извършвани от централни или местни правителствени институции, обществени организации, други физически или юридически лица, съдилища и други правоприлагащи институции, трябва като приоритетен въпрос да се зачитат правата и интересите на детето.

Най-добрият интерес на детето трябва да бъде защитен от всички физически и юридически лица във всички действия и решения, които могат да засегнат пряко или косвено въпросното дете. Целта при определяне на най-добрия интерес на детето трябва да бъде намирането на устойчиво решение на положението на детето, като подобаващо се отчита конкретната ситуация при надлежно вземане предвид на определените в закона критерии.

6. Наблюдение и изпълнение на решения в производства с участието на деца

Веднага след влизането в сила на съдебно решение, засягащо правата и интересите на детето, или ако то следва да бъде изпълнено незабавно, но не е изпълнено, законният представител на детето може да представи документ за изпълнение на съдебния изпълнител. Съдът не изпраща подробности за съдебното решение лично на детето. Предполага се, че родителите или настойникът на детето, в качеството си на законен представител, действащ в най-добрия интерес на детето, ще обяснят решението на съда в съответствие със способността на детето да го разбере и ще съобщят необходимата информация за постигнатия напредък при изпълнение на решението. Когато е необходимо, във връзка с изпълнението на решения по въпроси, произтичащи от правото на упражняване на родителски права и на лични отношения с детето, съдебният изпълнител си сътрудничи със семейния съд, като издава указания за предоставяне на информацията, необходима за изпълнението, и за присъствие по време на изпълнителното производство.

7. Достъп до средства за правна защита

В гражданското производство делата с участие на малолетни или непълнолетни лица се водят от техните законни представители, които обикновено са родителите на детето или неговият настойник. В случаите когато законът допуска малолетни или непълнолетни лица да упражняват самостоятелно гражданските си процесуални права, се привличат и техни законни представители.

Предвижда се допълнителен инструмент за закрила на деца, произхождащи от семейства, в които е упражнявано семейно насилие. Когато едно дете е обект на насилие или принудителен контрол, молба за закрила в най-добрия интерес на детето може да бъде подадена не само от един от родителите или от настойника на детето, но и от семеен съд или прокурор. Това означава, че ако по някаква причина

законният представител на детето не предприеме действия за защита на правата на детето, може да бъде отправено искане до съда от един от горепосочените компетентни органи. Следва да се отбележи, че защитата от насилие може да бъде поискана на всеки етап от гражданското производство, включително преди предявяването на иска.

8. Процедура за осиновяване, включително международно осиновяване

В Латвия деца, които са малолетни или непълнолетни, могат да бъдат осиновени, когато това е в техен най-добър интерес. Правните основания за осиновяването са уредени в Гражданското право. Процедурата за осиновяване е определена в наредба на Министерския съвет. Осиновяването се одобрява от съда. Дете може да бъде осиновено, ако преди одобряването на осиновяването то е било поставено под грижите и надзора на осиновителя и определената от местния орган — семейния съд — институция за настойничество и попечителство е установила, че между детето и осиновителя е налице взаимна съвместимост и има основателни причини да се смята, че осиновяването ще доведе до действителна връзка дете — родител. Дете, навършило 12-годишна възраст, трябва да даде личното си съгласие за осиновяване.

Лице, което желае да осинови дете, трябва да подаде съответната молба до семейния съд. За да установи годност за осиновяване, семейният съд провежда разследване на семейството на осиновителя в съответствие с процедурата за осиновяване. Дете може да бъде настанено в семейството на осиновител с решение на семейния съд.

В случаите и в съответствие с предвидените в закона процедури е възможно международно осиновяване по отношение на чужда държава, която е обвързана от Хагската конвенция от 29 май 1993 г. за защита на децата и сътрудничество в областта на международното осиновяване, и от Конвенцията за правата на детето от 20 ноември 1989 г., с която Латвия е сключила двустранен договор, в който се определят специфичните характеристики на взаимното съдебно сътрудничество в областта на осиновяването в чужбина. Международно осиновяване от чужда държава може да се извърши след получаване на становище от Комисията по осиновявания в чужбина, че процесът на международно осиновяване е в съответствие с принципите за защита на правата на детето, определени в този закон, и е в най-добрия интерес на детето.

■ Последна актуализация: 19/08/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.